

De Catalunya Estant

OPTIMISME

Invitat pel Director d'aquesta revista a col·laborar-hi, és amb molt de gust per part meva acceptar l'invitació, essent-me molt satisfactori el oferir el meu humil concurs an aquesta simpàtica per tots conceptes publicació, qu'en eixes llunyanes terres ve a defensar els ideals nacionalistes de Catalunya.

Avans de tot la meva entusiasta salutació; seguidament la no menys entusiasta felicitació a tots els que des de la revista CANIGO ajuden al expandiment dels ideals de Patria i Llibertat que van escampant-se arreu i que segurament a no trigar molt han de fer que la nostra Catalunya, la patria de nostres amors, pugui gaudir de la seva sobirania, car en l'assoliment de l'Autonomia integral de la Patria, an els bons catalans ens cabrà la satisfacció d'haver contribuït amb nostre petit o gran esforç al seu total conseguitment.

Actualment es pot ben dir que'ls nacionalistes estem d'enhonorabona: després de les continues vergassades que de Madrid n'estavem rebent, avui talment sembla que'ls nostres ideals vagin en camí de un esclatant triomf. En Cambó en la seva qualitat de Ministre de Foment, En Ventosa com a Comisari general d'Abastos, abdós des de sos respectius llocs, van desenrotllant llurs iniciatives i de una manera brillant encaminen els seus esforços a la resolució de projectes beneficiosos al país.

El seu triomf será indubtablement el triomf de Catalunya, ja que aquestos demostren palesament que la gent nostra serveix i té aptituds per a governar a la moderna i no al estil dels polítics fracassats que han passat tants d'anys desgovernant l'Estat Espanyol i portant a la Nació al estat d'endarreriment en que avui se trova malhauradament.

Clar está que'n l'actuació dels nostres grans homes en la governació del Estat, hi han de trovar forçosament forts entrebancs, precisament posats aquestos amb tota l'intenció per a fer-los fracassar, malgrat i reconeixer la seva reconeguda competència i el seu desig del benestar moral i material del Estat.

Han d'esser moltes les dificultats que en el seu camí han de trobar els nostres *leaders*, dificultats i entrebancs a posta posats per a interceptar d'una manera o altre el victoriós camí que porta a terme la política catalana imposada per les circumstancies que la feien necessaria, si bé aquesta representa l'enderrocament de la política antiga, xorca i desacreditada d'uns partits decrepits i completament caducats qu'entenien la política amb una munió d'homes que sols procuraven el seu benestar i el de la *camarilla* que'ls servia d'esqueneta per a les seves concupiscencies.

Nosaltres, els que tenim optimisme, i que per el mateix tenim fé in-